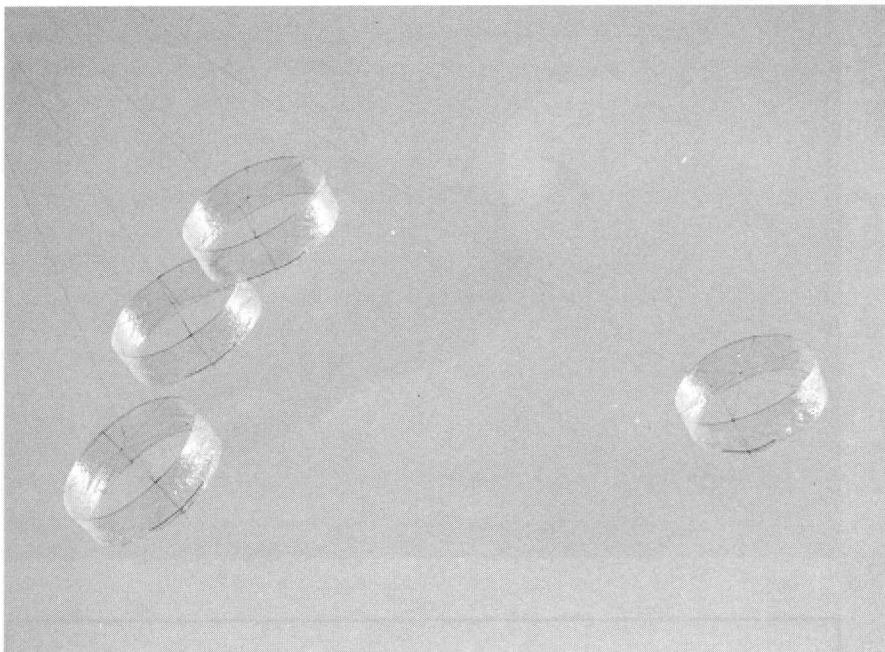

een zwerm ringen

Dit artikel is met toestemming overgenomen uit het september/oktober 1998 nummer van NCB, het twee maandelijks blad van de Belgische Vliegerclub. De vertaling van de originele Franse versie "Un Bouquet d'Anneaux" werd gedaan door Nest Lernout.

EEN ZWERM RINGEN

Nadat ik de interesse van het publiek en vliegeraars bemerkte voor mijn zwerm "Zwaluwen" en "Mannetjes" heb ik mij de vraag gesteld welke andere vliegers nog als een zwerm zouden kunnen vliegen en kwam tot de slotsom dat er weinig voor geschikt waren.

In de configuratie van een zwerm of boeket, vliegen de vliegers met relatief korte vliegertouwen (15 à 20 m), vastgemaakt aan een centraal punt op het hoofd-vliegertouw. De lengte van de individuele vliegertouwen is verschillend om te beletten dat de vliegers in elkaars tomen terecht komen. Maar in de lucht verplaatsen de vliegers zich voortdurend (hetgeen het overigens zo aantrekkelijk maakt) en af en toe raakt een vlieger het touw van een andere vlieger. De toeschou-

wer vraagt zich dan af wat er gaat gebeuren: ofwel blijft de vlieger vasthangen danwel bevrijdt hij zich. In dat geval gebeurt het dat hij rond het touw van de ander draait (angst), een pirouette maakt (hoop) en zich uiteindelijk weer opricht (opluchting), als de zwerm tenminste hoog genoeg zit. Blijft hij vastzitten dan is het spektakel snel ten einde maar in het andere geval kan hij doorgaan. Daarom zullen we kiezen voor vliegers met teruglopende aanvalsboorden (neusrand red.) en zonder uitsteeksels waaraan het vliegertouw kan vasthaken.

De Delta voldoet aan deze eis als de ligger niet buiten de vleugel uitsteekt. Een Delta-zwerm is dus mogelijk. Waarom geen zwerm Circoflexen proberen?

Het idee is heel uitdagend, maar heb je al gezien wat een Circoflex doet in contact met een vliegertouw? Dat is niet fraai: hij plooit in een 8 en draait werkelijk rond het touw dat hij raakt. Alleen bij lichte wind behoudt hij zijn vorm en herstelt vanzelf. Je moet de Circoflex dus genezen van dit zwakke punt. Het eerste idee dat je te binnen schiet is de afmetingen te verminderen met de helft. Dan volstaan zes toompunten op de aanvalsboord. Dat is wat

ik geprobeerd heb met nog een tweede belangrijke vereenvoudiging er bij die ik op het Web gezien heb, maar waarvan ik het spoor kwijt ben. Dit model was opgespannen door straalsgewijze Dacrontouwspanners die de ronde vorm verzekeren. De betoming met 4 punten voor de besturing als vierlijner. De toepassing van de verkleining en de opspanning gaf vanaf de eerste test een prima vlieger waarvan de vlucht in zwerm zeer bevredigend is en zelfs bij een turbulente wind een zeer mooi effect had.

Het hierna beschreven model is een ring met een omtrek van 3 m in transparante Mylar, opgespannen met twee glasvezelstokken van 2 mm. Een enkele toom verbindt de onderkant van de aanvalsboord aan het midden van de vlieger, dat wordt gevormd door de kruising van de drie diametrale spanners. Met zijn gewicht van 42 g gaat hij al bij 1 Beaufort de lucht in, maar verdraagt 3 à 4 Bft.

Materiaal.

- Een strook PET of "Mylar", transparant of metaalkleur (reddingsdeken uit de sportwinkel), lengte 301 cm, breedte 30 à 40 cm.
- 2 glasvezelstokken 2 mm van 150 cm.
- 2 hulzen (messing bus red.) binnen 2 mm, lengte 2 cm.
- nylontouw 310 cm.
- 6 m Dacrontouw 0,5 mm.
- 'onzichtbare' tape.
- naaigaren (zwart is het minst zichtbaar).
- 10 gr soldeerlood als ballast.
- facultatief: twee kleine ringen in metaal of plastic.

Gereedschap.

- naaimachine met rechte steek van 3 mm.
- schaar, cutter, liniaal, meter, alcoholstift.
- scherpe naald met groot oog.
- veiligheidsspeld.